

[Aksel Larsen.]

For øvrigt må jeg sige, at når regeringen nu kommer og i forbedret form genfremsætter et af de lovforslag, vi fremsatte i efteråret, og som man dengang ikke var så villig over for, må jeg spørge, hvorfor man ikke også kommer med den anden halvdel af vort lovforslag og interesserer sig for hustrufradraget. Jeg ved meget vel, at regeringen har lovet, at den vil løse problemet om sambeskatningen. Men det lovforslag, den er kommet med herom, har den selv karakteriseret som noget, der ikke kan praktiseres, så det har lange udsigter med at nå til et resultat. Ja men når man erkender, at der er et problem, må man desværre se at klare sig med lapper, indtil problemet bliver løst, det være sig om et par år eller ad åre. Derfor synes jeg, man skulle overveje, om man ikke selv vil fremsætte et forslag herom eller gennemføre det lovforslag, vi tidligere har fremsat om, at fradraget for udearbejdende hustruer skulle fordobles til maksimalt 4.000 kr.

Ja, det er de bemærkninger, jeg har til de to lovforslag. Vi kan tilsige absolut velvilje, og vi vil håbe, at de må blive gjort til lov meget hurtigt, så vi har sikret i hvert fald disse beskedne fremskridt, og så folk i god tid, forinden de skal skrive selvangivelse næste gang, ved, hvor de er henne.

Johan Asmussen: Hvis det ikke er alt for svært for den højtærede finansminister i det hele taget at glæde sig over tilslutning fra socialistisk folkepartis side, kan ministeren jo glæde sig over den sidste ærede ordførers begejstring over det foreliggende lovforslag om afskrivningsreglerne. Men bortset fra det kan man ikke påstå, at man har indtryk af, at lovforslaget vil blive båret frem gennem tinget på en bølge af tilslutning. Jeg vil næppe afsløre noget overraskende ved at sige, at vi i hvert fald ikke agter at hjælpe til.

Jeg har i den senere tid et par gange haft den glæde at have anledning til at udtrykke anerkendelse for forslag fra netop den højtærede finansministers side, når det drejede sig om forenklinger inden for dette område og afskaffelse af urimeligheder. Men den højtærede finansminister, der jo undertiden har været lidt betænkelig netop ved denne tilslutning, synes åbenbart, at nu skal det

også have en ende. Det er det altså ved at få, for nu begynder man at gå den modsatte vej; nu holder man op med forenklingen, og nu begynder afviklingen af de forenklinger, vi tidligere har fået.

I bemærkningerne er der en enkelt sætning, der har slået mig som ret interessant, rent generelt, og det er en udtalelse om, at de gældende afskrivningsregler i loven ikke skelner mellem de mere eller mindre ønskelige investeringer. Der har man i og for sig i en nøddeskal noget meget centralt. Der ligger heri som en ganske uskyldig selvfølge, at der er tale om noget, der hedder ønskelige investeringer, og det vil altså sige investeringer, som ønskes fra statens, fra samfundets side. Ja, det er i al enkelhed noget af det, vi kalder socialisme. Vi mener noget andet. Vi mener, at folk selv skal have lov til at finde ud af, hvordan de vil investere, og det er på samme måde i al enkelhed liberalisme.

Hvad de to enkelte afdelinger, om jeg så må sige, af afskrivningslovforslaget angår, vil jeg først med hensyn til nedsættelsen af afskrivningsprocenten fra 30 til 20 sige, at rent generelt er det en yderligere belastning af erhvervslivet. Derfor finder vi, at det ikke er det, man skal ind på i øjeblikket. Det er en helt anden indstilling over for erhvervslivet, der er brug for nu.

Man har i pressen set anført, at det kunne være et argument, at en sådan nedsættelse fra 30 til 20 pct. var rimelig. Man har ment, at nedskrivningen, hvad angår bilerne, skulle være større, end prisfaldet var ved brug af vognene. Jeg tror, det er højst tvivlsomt, om dette gælder i noget større omfang. Jeg har i hvert fald bragt i erfarings, at der er visse områder, hvor det bestemt ikke gælder, f. eks. for hyrevogdenes vedkommende. Under de nuværende forhold med 30 pct.s afskrivning kan det gå an det første år og det andet år, men når det tredje år kommer og vedkommende skal udskifte vognen, er der selv med den gældende afskrivningsprocent meget ofte tale om et betydeligt tab, og hvis man nu vil gå ned til 20 pct., vil det give helt urimelige resultater for i hvert tilfælde kategorien hyrevogne. Dette forhold gælder særlig i provinsen, fordi der dér er væsentlig mere tomgang end i København. For øvrigt behøver man ikke at gå længere uden for København end til Virum og Sorgenfri,